

Göran Schill, en Västerhaningeprofil

Lärare, klockare, kantor och folkbildare

Göran Schill vid orgeln i Västerhaninge kyrka, året är 1956. Han var född 1894 i Sorunda och avled i Västerhaninge 1958, en kort tid efter sin pensionering.

När jag i mitten på 40-talet kom till Västerhaninge från byn Fors flyttade vi in i Klockargårdens gavellägenhet, min far blev vaktmästare vid Norra Skolan som vi då sa, nuvarande men ändå fd Åbyskolan som nu hotas av rivning.

I lägenheten ovanpå bodde lärarinnan Ester Söderberg och resten av nedervåningen tillhörde Göran Schill. Han hade kommit till Västerhaninge redan 1932 och efterträtt Einar Lundgren

Han var en man med många engagemang i dåtida Västerhaninge. Han titulerades oftast "musikdirektör"

Lärare för de äldre eleverna i Kyrkskolan, klockare, kantor, körledare och kulturbärare.

Kyrkokören på besök vid Klockargården

Han var privat en mycket vänlig man men med stor integritet. Men med stort socialt engagemang!

I sin yrkesverksamhet i katedern var han pedagogisk och lågmäld, utom då han blev arg!

Lite av dr Jekyll och mr Hyde!

Han gick oftast omkring i klassrummet med en skramlande nyckelknippa i handen. När slynglarna i bänkarna visade ointresse eller rent av busade under lektionen ändrade han ansiktsfärg och nyttjade sin trälinjal i uppfostrande syfte mot fingrarna och delade ibland ut ordentliga hurringar så elevernas kinder fick samma nyans som hans egna. Bäst att påpeka att skolagan var tillåten på den tiden och att han aldrig slog sina kvinnliga elever.

Han levde ensam i sin stora lägenhet men hade ett rikt socialt liv i samkväm med dåtidens honoratiores, ordnade glada fester i Klockargården då min mor fick rycka in som hjälp med att laga mat och servera.

Han avtackades inför pensioneringen år 1958, både vid högmässan 8 juni och under kyrkkaffet i den till sista plats fullsatta Bygdegården. Många tal hölls och massor av blommor fick han, liksom vid skolavslutningen två dagar senare.

”Han är sångens anförare och en musikens mästare ... överraskande ofta med egna förnämliga kompositioner”, citat från gode vännen, kommunalkamreraren Josef Enqvist, som avslutar med att önska ”först och främst hälsans gåva under kommande år”.

Nu blev det tyvärr inte så, han avled en dryg vecka efter sin pensionering.